1879. VI. évfolyam. 121. szám. Debreczen, Hétfő junius 23

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A SZABADELVŰPÁRT KÖZLONYE
Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,
nagyujutcza Jóna-ház 1704. szám alatt

Előfizetési fölhivás
a
„Debreczeni Ellenőr"-re.

Olcsó és **tartalmas**, mindenről **gyorsan** és **alaposan** értesitő lapot igyekszünk a t. olvasó kezébe nyujtani, oly lapot, melyben a nagy közönség röviden összefoglalva mindazt föltalálja, a mit a kétszerte, sőt majdnem háromszorta drágább nagy napi lapokban talál.

Figyelmünket kiterjesztjük mindenre, a mi a kül- vagy belpolitika, a közgazdaság és társadalom terén **érdekes** vagy **fontos** fölmerül. Különös figyelemmel kisérjük Debreczen városés a közelvidék érdekeit. Tárczánkban pedig folyvást gondoskodunk **élvezetes** és **mulattató** olvasmányról.

Politikánk minden izében magyar. Jelszavunk: bátorság, igazság és méltányosság. Türelmesek vagyunk a másnézetüek iránt, szilárdak saját álláspontunk védelmében Használni akarunk, a mennyire tehetségünk megengedi, fölvilogositni, nem elkeseritni. A mérséklet, munkásság, béke és egyetértés igéit hirdetjük. Azt hiszszük, ez az ut s nem a sallangos frázisokkal való kaczérkodás vezet Magyarország fölvirulására. A ki őszinte igyekezetünkkel rokonszenvez, kérjük, támogassa lapunkat.

A „Debreczeni Ellenőr" szerkesztőségének élén **Vértesi Arnold** áll. Vasárnap és péntek kivételével megjelenik e lap minden nap.

Előfizetési ára:

Egész évre	**10 frt.**
Félévre	**5 „**
Negyedévre	**2 frt 50 kr.**

☛ Gyüjtőknak öt uj előfizető után tiszteletpéldánynyal szolgálunk.

Az előfizetési pénzek — legczélszerübben postvutalványnyal eszközölhetők. — Előfizethetni helyben a kiadótulajdonos Kutasi Imre nyomdájában, főpiacz; továbbá Telegdi K. Lajos és ifju Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

A „Debreczeni Ellenőr" szerkesztősége és kiadó-hivatala.

Ozman pasa.

Motto: Tempora mutantur.

⊙) Ozman pasa tiszteletére valamint az egész ország, ugy mi is tartottunk fáklyás zenét, s dicsőiténk a plevnai hőst versben és prósában, gyalog és lóháton. — Még most is viszaemlékszünk a szakadó esőben is magasan lobogtatott fáklyák fényére, s folytonosan fülünkbe csengnek azok a magasztos szavak, melyekkel Vay Dániel gróf a polgári kaszinó erkélyéről üdvözlé a távol szenvedő plevnai vezért, a magyar Zrinyit. Keblünk tele volt lelkesedéssel a vitéz török nemzet iránt, s átszellemült travestatioval daloltuk, hogy „Ozman pasa azt izente." . . . .

És ma? Tempora mutantur . . .

A félvilág által csudált harczos, a nemzet hőse és bálványa inog a kegyelet talapzatán, nymbuszának szálait irgalmatlanul kuszálja a rosz hir. Vádolva van. Vádolva van oly bünökkel, melyeket leirni is irtódzik a toll, kimondani is átalt az ajk. Azt mondják: lopott. Meglopta hazáját, rongyokban didergő nemzetét, meglopta a nyomorúságot, meglopta a koldust. Ő, Ozman pasa, kit a szultán tanácsadóinak első sorába emelt, kinek palotát épittetett, kit gazdag ajándékokkal halmozott el!

Már lopott Plevnánál, megosztozott a hadi pénztáron a magasabb rangu tisztekkel, s a maga részére megtartott 9800 arany lirát, melyet ugyan viszafizetett papirosban. Nem volt utólsó gescheft, ha meggondolja az ember, hogy egy török aranyon ötször oly értékü papirpénzt lehetett venni, hogy maga a kincstár az európai orvosoknak 5 arany forint helyett rendesen 25 papir forintot fizetett.

Ez még nem minden. Azt állitják, hogy sem a tiszteket és katonákat nem fizette, sem a hadsereg szükségleteiről nem gondoskodott, hanem a szállitókkal megegyezve, a roppant hasznon megosztozkodott velök. — Épen mintha Oroszországnak volna hűséges hivatalnoka!

A hir maga is tönkreteszi a hős nymbuszát. Hát még, ha meggondoljuk, hogy nemcsak „on dit", hanem maguk rangtársai: Fuad és Nusret pasák — musirok, mint ő — vádolják az államkincstár kárára elkövetett visszaélésekkel, telhetetlen kincsszomjának végletekig vitt kapzsiságával.

A dolog roppant sensátiót kelt ugy Európa szerte, mint otthonn. Ozmannak is vannak barátjai, a vádlóknak is van hatalmas pártja. A viszály elkerülhetetlen. Az összecsapás már megtörtént Ozmán és vádlói között. Ozman, ki különben is durva katona s a hadsereg tisztjeivel a legkiméletlenebbül bánt, megsértette Fuad és Nusret pasákat Fuad erre levelet intézett a hadügyminiszterhez, melyben fegyveres elégtételt vagy a sértések visszavonását követelte. Ozmán pasa megtagadta az egyiket is, a másikat is, mire Fuad pasa a portára ment és ott kijelenté, hogy Ozmanra vár, kit tettleg fog bántalmazni. A nagyvezér alig tudta megakadályozni, hogy Ozmán pasát, a plevnai hőst bottal ne verjék el a szultán palotájában.

A szegény szultán pedig kétségbe van esve. Nem mer véteni sem egyiknek, sem másiknak. Fél az összeesküvéstől, a palotaforradalomtól, a méregtől, a törtől, a saját árnyékától. Ozmán ellen ugyan elrendeltetett a vizsgálat, de hogy lesz-é eredménye? nagyon kétséges a szultán félénk magatartása miatt. Ozmánnak pedig hatalmas protektora van: a muszka. Mert hát a plevnai oroszlán azzal hálálja meg Magyarország imposans fényben nyilvánult szeretetét, hogy az orosz párt feje lett. — Ki tudja, vajon itt is nem az orosz rubel-é a mozgató, mert hiszen van az olyan jó pénz, mint a török lira?

— **Tisza miniszterelnök** legközelebb három hétre Gesztre megy, a mely idő alatt őt Trefort Ágost közoktatásügyi miniszter fogja helyettesiteni, jóllehet, hogy a miniszterelnök a fontosabb okmányokat maga után küldeti s hivatalos működését távolléte idejében is folytatni fogja. Trefort miniszter pedig holnap Nyitramegyébe utazik a végből, hogy ezen egész utazási vonalon megvizsgálja az egyes tanintézeteket, s meggyőződést szerezzen magának a házi iparra vonatkozó oktatás haladása felől. — Nagyon helyes.

— **Feleletre sem méltatta.** A vallás és közoktatási miniszter e napokban értesité Ivácskovics Prokop metropolitát és kalocsai érseket, hogy a magyar nyelv kötelezővé tétele ellen benyujtott tiltakozása — Ő felsége a királytól visszaérkezett, minden megjegyzés nélkül, a miről őt a nevezett miniszter ur szintén minden észrevétel nélkül értesité. Kellett ez a jámboroknak?

— **Az osztrák nemzeti bank** főtanácsa, mint a „Hon irja, legközelebb tartott ülésében a szegedi polgármester kérésére azt határozta, hogy a lehető legrövidebb idő alatt felállitja Szegeden a bankfiókot, hogy ez által a mennyire lehet, élenkitőleg hasson az ottani, bár most még csekély, de remélhetőleg gyorsan fejlődő forgalomra.

Kiállitási levél.

Székesfehérvár, junius 20.

A fémiparral szomszédszobában az aranymüvesek nyertek elhelyezést.

Hazánkban ez iparág már a legrégibb korban üzetett, sajnos, hogy e régi korból reánk maradott ékszerek mai napság is, mint müvészíek csodáltatnak. — Iparosaink jelenleg csakis a hazai szükségletnek dolgoznak — s e szükséglet az uralkodó divatnak levén alá vetve — alig emelkednek tul a köznapiasságon.

Egyes iparosaink felfogják a jelenlegi helyzetet s iparkodnak finomabb izlést meghonositani, utánozva a renaissançe kor ékszereit, — mely utánzatok valóban figyelemre méltók.

A megjelent kiállitók felét a főváros szolgáltatá, közöttük egy pár specialitást, u. m. óraláncz s gyermek fülbevaló-készitőket. A vidékről beküldött tárgyak között szinte láttunk érdekes dolgokat, a többek között két csinosan készitett ezüst cserkoszorut, melyek egyikén „Abdul Hamid szultánnak s a vitéz Ottomán hadseregnek, Debreczen 1877." felirás olvasható. Fiuméból migrettio — szerecsen fejekkel diszitett — ékszereket s ugyancsak Debreczenből egy service-t stb. stb.

Innen egész sora nyilik a szobáknak, melyek közül egyet a vallás- és közoktatási miniszterium, egyet a párisi magyar egylet foglal el s a többiben a képző müvészeti társulat képei vannak elhelyezve.

A vallás és közoktatási miniszterium e collectiv kiállitása átnézetet nyujt a miniszterium által emelt tanügyi épületekről, az egyetemi nyomdából kikerült iskolakönyvek és müvekről, a vallás alapitványi uradalmak kezeléséről és termányeiről; itt van továbbá hat müemlék rajz, a hazai müépitkezésekről s végre a nemzeti muzeum régiségtárának egy igen érdekes s értékes gyüjteménye: ős és középkori ékszerek, valamint XVI. és XVII. századbeli ezüst és aranyozott diszedények. — A párisi kölcsönösen segélyző magyar egylet e kiállitása igen érdekes része tárlatunknak.

Majdnem minden iparág képviselve van itt s a kiállitott tárgyak honfitársaink képzettségéről szép tanubizonyságot tesznek. — Mily kár, hogy a szerzett tapasztalatokat nem iparkodnak hazájukban érvényesiteni.

Párisban élő müvészeink több fesményét is láttuk, köztük Zichy Mihálytól „a bor" czimüt. — Az országos képzőmüvészeti társulat nem a hazai festészet jelenlegi állását van hivatva feltüntetni, hanem kiállitásunk essemblejének egy igen kedves mosaikja gyanánt szerepel.

Kicsiben minden válfaj képviselve van, nagyobb terjedelmü történelmi mü, hely szüke miatt csak kettő volt elhelyezhető. Összesen 85 db festmény van kiállitva, mely számhoz Mészöly Géza legtöbbet 18 darabot szolgáltatott.

Itt az emeleten még két tanintézet nyert elhelyezést.

A m.-óvári m. kir. gazdasági akadémia és tanárainak a gazdaközönségre nézve igen érdekes kiállitása, a luczerna és lóhere növények növénytani elemzéseiről, a gabonaüszög fejlődésének mozzanatairól és a m.-óvári gazd. kisérleti téren eszközölt termelési és honositási kisérletekről.

Második a m. kir. ér-diószegi vinczellérképezde tanulságos kiállitása.

Ez intézet van hivatva a szőllőmüvelés és pinczekezelésben jártas egyének képzésére s közvetve borászatunk emelésére hatni.

Meglehetős szük hely jutott e derék intézetnek, de e szük helyen is oly sok és szép dolgokat találunk, hogy a laicus ember is szivesen időz egy fél órát, tanulmányozva a faidomitás mütéteit, a szőlőmüveleti módokat s csodálva az apró szerszámokat, szüretelő eszközöket, melyek en miniature a legutólsó szegig hiven készitvék.

K. B.

A bonapartisták.

Mint Párisból távirják, a bonapartisták bármennyire megdöbbentek IV-ik Napoleon halálán, nem akarják feladni ügyöket. E czélból már az uj császárjelöltet is kikiáltották egy Rochernál tartott értekezleten.

Az uj császárjelöltnek tulajdonképen Napoleon Józsefnek, a „vörös" herczegnek kellene lenni, ki mint 57 éves férfiu azonnal élére állhatna a mozgalomnak; a vörös herczeg azonban sokkal furcsább szerepet játszott köztársasági hajlamaival, hogysem róla komolyan szó lehetne. A bonapartisták tehát a „vörös" herczegnek Klotild herczegnővel, Viktor Emánuel leányával kötött házasságából született fiát, a most 15 éves Napoleon Lajos József herczeget választották a napoleoni trón örökösül. A fiatal praetendens jelenleg Párisban a Collége Charlemagneban folytatja tanulmányait s állitólag igen szerény képességekről adott eddig bizonyságot. De még ha a nagy Napoleon lángelméjét örökölte volna is, a császárság „legendá"-ját alig fogja többé feleleveniteni.

Érdekesnek látjuk itt felemliteni, hogy a nagy Napoleon családjából jelenleg következő tagok élnek:

Fugenia császárné, Napoleon császár özvegye; Napoleon Jerome, a „vörös herczeg" és nejének Katharina Sofia Dorottya, würtembergi herczegnőnek gyermekei: Mathild herczegnő (1870. april 20-ika óta Demidoff Anatole herczeg özvegye) és Napoleon József Károly Pál, a „Plon-Plon herczeg", a Bonaparte-ház feje, (neje Clotilde herczegnő, Viktor Emánuel királynak leánya); ez utóbbinak gyermekei: Viktor Jerome Frigyes Napoleon herczeg, Lajos József Jeromos és Mária Lätitia Eugenia Katharina Adelheid. Az idősebb ág tagjai: Lucien Bonaparte-bibornok (anyai részről a volt nápolyi király unokája) testvére Julia Zenaide hgnő (Roccagiovina marquisnő) Sarolta hgnő (Primoli grófné), Mária hgnő (Campello grófné), Augusta hgnő (Gabrielli hgné) és Napoleon Károly herczeg (neje született Ruspoli hgnő), kinek három kis leánya van! végül Canino herczeg második házasságából a bibornoknak három nagybátyja és egy apácza nagynénje van.

Külföld.

Az egyiptomi alkirály lemondását illetőleg a következő hireket registrálják: Londonból érkező jelentés szerint Ausztria-Magyarország támogatja a franczia és angol kormány követelését, hogy mondjon le az alkirály. Németország azonban kész megalkudni azon föltétel alatt, hogy az alkirály kielégiti minden hitelezőjét. Más hir szerint az alkirály már késznek nyilatkozott fia részére lemondani.

Albániában még mindig folyik az agitatio a porta ellen. A „Pol. Corr." beszéli, hogy legközelebb a mohamedánok gyülekezetet tartottak egy mecsetben, melyben egy ipeki mágnás véres dictiót mondott a porta ellen, stb. Mindennek daczára több lap állitja, hogy a porta mindinkább kezd a helyzet urává lenni, s ha agitál is olykor-olykor egy-egy ipeki táblabiró, a kedélyek nagyban csilapodtak.

Németországban a birodalmi gyülés ülésszaka végéhez közeledik, a nélkül, hogy a zavaros helyzet tisztulna. Bismarck hg berlini tudósitások szerint ismét nyugalom és pihenés után vágyik s nem titkolja boszuságát a pártok magatartása miatt.

A görög kérdésről jelentik Konstantinápolyból, hogy az oda megérkezett Fournier franczia nagykövet utasitásai épen nem oly merevek, mint a görögök remélték. Fournier ur mindent el fog ugyan követni, hogy a hatalmak képviselőit Görögország érdekében való közös beavatkozásra rábirja, de formaszerü akczióról szó sem lehet. Anglia és Ausztria-Magyarország azon kivánságukat fejezték ki, hogy Görögország mindenekelőtt adjon garanciákat, miszerint a netalán nyerendő uj területen a mohamedánoknak ugy vagyonuk, mint vallási és polgári jogaik biztositva lesznek.

Adomák József főherczegről.

A hol csak a népszerü főherczeg megfordul, a történetek egész serege támad utána. Ujabban ő fensége maros-vásárhelyi időzése alkalmából a „Temesi Lapokban" is több jellemző adomát o vastunk róla. Midőn a főherczeg váratlanul megérkezett a táborba, itt javában egy diadaliv felállitásán dolgoztak. A vezénylő alezredes is ezen fáradozott. Egyszerre csak ráüt valaki vállára hátulról:

— Jó reggelt, alezredes ur!

— Jó reggelt, — viszonzá a tiszt, s mire megfordul, testestől-lelkestől József főherczeg áll előtte.

— Ah, fenség. Váratlan szerencse; délutánra volt jelezve, most készitjük a . . .

— Hiszen azért jöttem ily korán, hogy éniss egitsek, — szólt ő fensége.

Ezzel vége volt minden illuziónak. A bakák elbámultak, s a várva-várt vendég már messze járt a táborban, mire lélekzethez jutottak: Éljen József főherczeg, éljen! A távoli hegyek százszorosan visszhangozták! Éljen! éljen! — — —

Másnap hadgyakorlat volt. Elindulás előtt szemlét tartott ő fensége a csapatok felett. Minden embert szemügyre vett, s viszont mindenki erősen megnézte a főparancsnokot. Egy baka odavág bajtársának:

— Hej, Jancsi de „dufla" egy ember ez a főherczeg.

— Bion, csak dufla az, hallod.

A székely, midőn valamit nagyon dicsér, a dufla szót használja. A gyakorlatoknál mindkét fél makacsan tartá magát, mert József főherczeg szeme látta. Utóljára annyira komoly lett a játék, hogy fele sem volt tréfa. Oly gyorsan rohant a két fél egymásra, hogy le kellett fuvatni, nehogy ember-halál történjék. Ő fensége nádpálczája is fungált, néhánynak jót sózott a hátára „emlékül." Ebédkor Bunkó zenekara játszott. A főherczeg és a tisztikar hallgatták a zenét. Néhány bakát odaédesgettek a kellemes hangok, de nem mertek közelmenni, csak a sánczon kivül somfordáltak jobbra-balra. — Egyszerre csak meglátja őket a főherczeg és oda kiált: A bakáknak isszabadide jönni. A bakáknak se kellett több, szétszaladtak a táborba nagy zajjal, hooy József főherczeg azt izente, mikép minden tánczos legény a talpán legyen. Ekkor valamennyi tánczos lett. Egy honvéd a vállaira vett egy másikat s ugy tánczolt; a főherczeg egy pár forintot adott neki. Ember ember hátán volt; egy czigány bármint igyekezett bejutni a körbe, sehogy se tudta kitalálni a módját. Egyszer elkiáltja magát:

— Éljen József főherczeg!

Riadalmas „éljen" visszhangzott. Ekkor a nagy mozgás közben sikerült a többiek lábai között becsusznia. Megállott a főherczeg előtt mint egy peczek s előadta, hogy ő tánczolni akar egyet, de nem ám talpán, mint a többiek, hanem fején, Bunkó ráhuzta s az ő kedves atyafia már a fején szaporázta a „csürdöngölő"-t. Kapott nehány forintot és lőn a czigánynak végetlen öröme. A nagy erőködés-

---

A „Debreczeni Ellenőr" tárczája

Az arany angyalban.

Hirsch Ferencz beszélye.

Ford. Gy. J.

(Folytatás.)

„Ön téved, tisztelt asszonyom, semmi sem könnyebb, mint ez. Mindig hordok magamnak borszesz készüléket s itt van uti táskámban, melyet szerencsésen megmentettem a hajótörésből, ez a rendkivül praktikus gyorsfőző. Azonban mielőtt a spiritus melegitéséhez fognék, szükségesnek látom önnek testét, mely e kegyetlen hidegben kékké fagy s igy a szép bajor tartományszint tünteti elő, fölmelegiteni. Uti takaróm, mely bizonyos perui juh bőréből van készitve, önnek kitünő szolgálatot fog tenni. Feküdjék le, kérem, erre a szüette kanapéra s takarja be magát vele. — Párnául van szerencsém nemez-kalapomat, uti táskámat s két zsebkendőmet felajánlani, mely utóbbiak, habár irgalmatlanul össze vannak gyürve, jó szolgálatot teendnek önnek. Szivarral is megkinálnám fömelegitőül, ha magamnak is volna s ha tárczámat az „arany angyal" fele jövet, a melyet különben inkább lehetne „az álomszuszék angyalnak" nevezni, el nem vesztettem volna. Ha aztán evett ön és egy pár kortyot a helységi biró kedvencz boraból szürcsölt, mint nagyvilági hölgyekhez illik, halk tünderléptekkel fogok távozni, amennyiben nyikorgós csizmáim megengedik. És a szépnem órangyala, mely eddig ugy megőrizte, oltalmazza meg ez éjszakán is itt, e rabló-barlangban!"

A nő komolyan és részvétteljesen nézett reá. Akkor kezét nyujtá neki: „Ön valódi gentleman," mondá buskomoran szemeit ingerlően emelve reá. „Én még jobban érzem helyzetünk kinos voltát, mint ön. Azonban szükség törvényt ront. És miután azt nem engedem, hogy ön mint valami kóbor lovag éji szállás után járjon, kérem, oszsza meg velem e szobát. Itt megszünik minden álszemérem, ha ugyan valaha volt hajlamom hozzá. S meg kell önnek vallanom, ha már egyszer a vallomásokban vagyok, hogy nagyon éhezem. Mivel fog ön szolgálni, tisztelt főszakácsnő?"

Szókénk elemében volt most. Hévvel csókolta az odanyujtott kezet; akkor betakarta a nőt, ki egy cseppet sem ellenkezett, meleg takarójába, a kedves fejecskét, melyről igéző hajfonadék omlott alá, a rögtönzött párnára helyezé, ugy hogy az utitársnőnek kényelmes és meleg nyughelye legyen s hozzáfogott spiritus lámpájával, melyet gyorsan meggyujtott, a rántottához, a mely után, a mint mondá, a római pápa is megnyalhatná a száját. Hogy a fekvőt, ki kiváncsian szemléite, még melegebben betakarja, levetette — természetesen felsőbb engedelemmel — kabátját s a hölgy lábára terité. Igy állott ott, egy ingben, karcsu, nyulánk alakjával, mely erdekesen vette ki magát, a mint a vacsora készitésében fáradozott.

„Ön meghűti magát, Prosper ur!" mondá a nő aggodalmasan.

„Ó, asszonyom, ha csunya keresztnevemen hiv, mely az ön ajkairól valóban bájosan hangzik, soha. Egyébiránt egy ingben még könnyebben végezhetem szakácsi tisztemet. Egy kis vajat is hozott ez a buta Ganymedes s zsebkésem mint rántotta-kavaró igen jó szolgálatot fog tenni."

Az ifju özvegy kénytelen volt hangosan nevetni, a mint látta utitársát kipirult arczczal szorgalmasan kavarni a rántottát.

„Ne nevessen, tisztelt barátnőm! Ez igen igen komoly dolog. Mert ha rántottám nem sikerül, elülhetünk s megehetjük az isteni vacsora helyett fagygyu gyertyáinkat, mint az eszkimók, a kik egyébiránt még eddig meg vannak kimélve a vasuti szerencsétlenségektől s épen azért nem számittatnak a kulturnépek közé."

„Legalább hadd segitsek önnek."

„Azt nem engedem. Maradjon ön csendesen a kanapén. A szerencse egyedül enyém legyen s egyedül csak enyém."

Végre kész volt a rántotta s igen jól sikerült, a mint Holthoven asszony megjegyzé.

„A bor sem rossz," vélte Prosper. „De, ó balsors, csak egy poharunk van."

„Akkor egy pohárból kell innunk. Ön azonban Prosper ur, szomjan marad akkor, mert én is nagyon ihatnám." S ezzel jóizüt ivott az odanyujtott pohárból.

„Pompás!" ujjongott Prosper s hatalmasat nyelt a közös pohárból, szándékosan épen azon helyen iva, hol az ő ajkai érinték.

„Kérem, csak álljon elő tudományával bátran."

„Ön egészen átázott lábbal tért meg a nedves réteken és mocsarokon tett utazásból. Ne haragudjék lovagjára, hanem vesse le tartózkodás nélkül czipőcskéit, melyek egy város asphalt járdájára, de nem mocsarakra és sárra vannak számitva. Egy, kettő, három, elfordulok s nem nézek oda. Levetette már a dióhéjakat? Jól van, látom, hogy szófogadó gyermek. Most takarja be kérem lábacskáit jó vastagon a takaróba, meg van? Most adja ide czipőit, hadd dörzsöljem meg egy kissé. Lássa, most a borszeszkatlanra teszem, hogy megmelegedjenek. „Bámulatos piczi lábak," tevé hozzá Prosper halkan, a mint a kis lábbelit az asztalra helyezte. „És semmi magas sark és chignon — épen mint anyám kivánja," gondolta s ábrándjaiba mélyedt.

(Folyt. köv.)

ben orra vére eleredt, észre sem vette; a többiek figyelmeztették.

Este a táborban mindenfele szakadt a dal. A hány vidék valamennyi nótája gyepre került. A huszárok rákezdették: Kossuth Lajos azt izente." Egy buzgó tiszt el akarta őket csititani, a főherczeg hozzászól:

— Soh'se bántsa. Szép nóta az.

A táborozás alatt 1876-ban elveszitette makrapipaszárát. Egy huszár megtalálta, de nem gyanitotta, ki lehetett annak gazdája. Egy tiszt megvásárolta a huszártól, de baj volt azért, mert valamennyi tiszt jogot formált a szárhoz. Végre abban egyeztek meg, hogy elárverezik egymás között. Igy jutott a becses emlék Szabó alezredes birtokába.

Tutti-frutti.

Valaki szörnyen ajánlgat egy fiatal embert jó ismerősének a miniszternek bizonyos betöltendő hivatalra.

— Mondhatom, hogy komoly férfi, — dicséri ismételve.

Nagyon ostobának látszik, — jegyzi meg a miniszter vonakodva.

Persze hogy az ostoba, de komolyan ostoba, viszonzá a buzgó pártfogó.

* * *

Balett-előadáson. Egy hölgyecske szemlesütve, megbotránkozva fordult el a tánczosnőktől.

— Ugyan hogy mutogathatják a lábszáraikat annyi embernek — e g y s z e r r e?

* * *

— Igaz, hogy megütötte a guta az ön ocscsét?

— Igaz, még pedig kártyázás közben kedves barátom. Gondolja csak, milyen pech! Négy disznó volt épen a kezében.

* * *

Kricsi panaszkodik szegénysége felett:

— Apám gazdag szabolcsmegyei fiu volt. Egy külföldi utazása alkalmával megismerkedett anyámmal, ki igen szép, de szegény leány volt. Elvette. Családja kitagadta! Szerencsétlen utazás!... Nélküle apám sohasem ismerkedett volna meg anyámmal, s én ma gazdag ember volnék!

* * *

Sarcey Francisque ismert párisi szini kritikusnak fejére két oldalt az emberi fülek képzelhető legterjedelmesebb párja került ki az alkotó nagy termeszet különös szeszélyéből. Egy korlátolt elméju uri ember legközelebb erre némi czélzásokat tett.

— Igaza van uram! viszonzá Sarcey — nekem csukugyan akkora füleim vannak, mik egy ember számára igen nagyok... de ön is osmerje el, hogy az ön fülei pedig egy szamárnak igen kicsinyek.

* * *

Egy öreg vak ember elmegy egy hires szemorvoshoz, ki rövid idő alatt ki is gyógyitja és visszaadja látását. Nemrég azután az öreg beállít az orvoshoz és erősen követeli, hogy fogadja be szolgálatába. „De nekem nincs szükségem cselédségre". — „Reám kell, hogy legyen. Mig ön nem gyógyitott ki, a templom bejáratánál koldulva szereztem annyit, hogy jól ment dolgom, most azonban nincs foglalatosságom, önnek kötelessége gondoskodni rólam, miután megfosztott előbbi állomásomtól."

* * *

A váczi után álló hirdető padok egyikén az ott álomásozó konstábler egy hét óta minden éjjel egy embert talált, kinek rendetlen öltözése s zavaros feleletei világosan bizonyitották, hogy részeg.

A rendőri gondviselés rendesen felszedte a részeg embert s beszállitotta a legközelebbi rendőrtanyára, honnan reggel mindig elbocsáttatott.

A rendőri személyzetet e következetes makacsság végre felboszantotta s tegnapelőtt szigorubb vizsgálat alá vették emberöket.

És kisült, hogy teljesen — józan. Csavargó volt, ki ily módon akart szert tenni éjjeli szállásra.

— Halija maga! kiált rá a hatóság ilyetén „felültetése" felett megbotránkozott pandur s rázsamester, — ha még egyszer a kezembe kerül és azt látom, hogy nem holtrészeg, — becsukatom egy hónapra!

* * *

A nők apostola. Néhány nappal ezelőtt két fiatal nő tudakozódott Rómában az olasz képviselői kamara portásától, hogy hol ül a hires nőapostol, Morelli Salvatore képviselő. Mikor a portás megadta a kellő felvilágositást, a két hölgy a terembe lépett s a képviselőhöz közeledett, a ki rendkivüli örömét fejezte ki e nem remélt szerencse felett. Mialatt az egyik vendég felkeresésük czélját tolmácsolta, a másik ollót vett ki a zsebéből s azzal a képviselő székét takaró posztóból egy darabot levágott, mire mind a ketten eltávoztak. A kapu előtt azután mogosztoztak a zsákmányon. (Nem ették meg?)

Képzeljük, hogy irigyli a dolgot a mi nőapostolunk — M a j o r o s István!

Napi hirek.

— **Udvari hirek.** Király ő felsége a nyáron Maros-Vásárhelyet meglátogatja az ott tartandó nagy hadgyakorlatok alkalmából. — Rudolf főherczeg pedig e héten Münchenbe utazik.

— **Személyi hir.** Lapunk főszerkesztője tegnap Székesfehérvárra utazott.

— **A tornaünnepély** tegnap d. u. tartatott meg a népkertben. A tornászok 5 órakor vonultak ki egyenruhásan s többen közülök jelvényekkel ellátva. A verseny 6 óra tájban kezdődött. Tornászaink ez alkalommal kiváló ügyességről tettek bizonyságot s gyakorlataik igen szépen sikerültek. A pályázat befejezte után a birák a díjakat következőknek itélték oda: 1) Általános ügyességért 1 értékes férfi uti táska Székely Lajos, 2) A multkori versenygyaloglás díjai most osztattak ki: 1 ső díj 2 arany Eötvös Dezső, 2-dik díj 1 arany és 1 ezüst forint Berencsi Géza, 3 ik díj 3 ezüst forint Breuer Sámuel. 3) Nyujtón 1-ső díj 2 arany Székely Lajos, 2-ik díj 1 arany Borbély György. 4) Korláton 1-ső díj 2 arany Jeney Miklós, 2 díj 1 arany Bánhidy Árpád. 5) Lóvon és bakon 1-ső díj 1 arany Kalmár Ferencz, 2-ik díj 3 ezüst forint Szücs Kálmán 6) Karikán és trapézon egy díj 3 ezüst forint Eötvös Dezső. 7) Magasugrás 1-ső díj 3 ezüst Szakács István, 2-díj 2 ezüst forint Kozma Zsigmond. 8) Távugrás 1-ső díj 3 ezüst forint Kalmár Ferencz, 2-ik díj 2 ezüst forint Szakács István. 9) Gyors futás egy díj 2 ezüst forint Szakács István. 10) Erőgyakorlatban 1-ső díj 1 arany s 2 ezüst forint Kalmár Ferencz, 2 dik díj 3 ezüst forint Jeney Miklós. 11) Kuszásban egy díj 1 tallér Porzsolt Károly. A díjak Kozanyitczky Endréné urhölgy által osztattak ki, a ki az ünnepély házi asszonyi tisztét a legszeretetreméltóbban teljesité. Varga Lajos elnök a pályázat eredményének kihirdetése után tetszéssel fogadott beszédet tartott, buzditva továbbra is a tornászokat, éltetve a majális kedves házi asszonyát, az egylet buzgó és érdemdus művezetőjét Örvényi Vilmost s a szép vendégkoszorut. Ezután kezdetét vette a táncz, s tartott — mondanunk sem kell, hogy kitünő jó kedvvel — a szünóra megszakitásával egész reggelig. A szünidőt Grigár József Otrokocsi Végh János segédje által készitett tüzi játékok töltötték be, melyek igen szépen sikerültek. Közönség, bár nem oly óriási mennyiségben, mint más alkalommal, mindamellett igen szép számmal volt, s messze felülmulta minden eddigi mulatság közönségét. A tánczoló párok egyréfsze, nem férve a sátorban, künn a szabad ég alatt tánczolt, mi a gyönyörü tiszta időben kellemes élvezetet nyujtott. Ki kell emelnünk a jelen volt hölgyeket, kiknek legnagyobb része egyszerűen jelent öltözve meg.

— **Köszönetnyilvánitás.** Alólirt, néhai gr. Csáky Alfonsz urnak a f. é. junius 21-én történt temetése alkalmából nemes Debreczen város lakosságának minden rendéből tapasztalt szives részvétért, ugy a bánatos özvegy, mint négy kiskoru árvája és az összes család nevében szivből fakadó köszönetemet nyilvánitom. Debreczen, 1879. évi junius 23-án. Gr. Csáky Tivadar.

— **A tegnapi szép nap**, annyival inkább, mivel vásárnap volt, talpra állitotta városunk lakosai nagy részét. Ki az erdőre, ki a szőllőbe, ki más helyre vonult, hogy a derült égről vakitóan aláömlő sugarak elől egy kis oltalmat s a heti izzadás után egy kis hüs árnyat keressen. — Egy szóval a jelszó volt: „Szabadba!" melyet, ki csak tehette, igyekezett követni.

— **A ref. egyháztanács** tegnapi közgyülése n e m határozott a szavazati ivek vitás ügyében, hanem jelentéstétel végett kiadta a központi bizottságnak, mely holnap kezdi meg a szavazatok összeszámlálását.

— **Lövészet.** A junius hó 22-én tartott versenylövés eredménye: Bevétel 14 frt 19 kr. Kiadás 10 frt 36 kr. maradvány 3 frt 83 kr. Dijat nyertek: ifj. Barcsay Miklós legjobb mély lövéssel 1 dr. 2 frt tallér Jóna Sámuel legtöbb körlövéssel 1 drb 1 frt tallér.

— **Az orvos-majális** női tánczrendje a napokban kerül ki Kutasi Imre nyomdájából. E diszes kiállitásu tánczrenddel városunk orvosnövendékei a budapesti egyetemi majálisokat előnyösen mulják felül, mert ily szép alakut még ott sem adnak. A tánczrend kis napló alak, külső lapjáu az orvosi (kék és lila) szinnel. Közép részén — mint paizs — a hadi orvosok jevénye, fehér mezőben vörös kereszt. A tánczsor a legérdekesebben van összeállitva, kevés változtatással ugyanaz, mint a jogászmajálison volt; csakhogy itt a medikus csárdással kezdődik, melynek zenéjét ez alkalommal mutatja be először Oláh Józsi zenekara.

— **Özv. Zengey Jánosné** VI osztályu leánynevelő intézetében az évi zárvizsgák julius hó 1. és 2. napjain a következő rendben tartatnak meg: első napon d. e. 9 órától a IV. V. és VI. osztály, második napon az I. II. és III. osztály vizsgája, d. e. 9 órától. Egyszersmind felemlitjük, miszerint a mostan VI osztályból álló intézetben jövő évre még 2 osztály állittatik fel. A két hónapi szünidőre pedig német és franczia nyelv, valamint női kézi munkák oktatására növendék-leányok elvállaltatnak.

— **Ifj. Sz. Nagy Károly** kitünő zenemüvészünk s kecskeméti zenedei tanár fényes hangversenyt rendezett tegnap Kecskeméten B o g d a n i Vandával, melyen saját szerzeménye, a „Magyar koncert-ábránd" nagy sikert aratott. — Örvendünk, midőn városunk fiait kitünni látjuk.

— **Sinka Ferencz** dr. Kola János ügyvéd irodavezetője a napokban tette le az ügyvédi vizsgát kitünő sikerrel. A bizottság elnöke ezen szavakkal nyujtotta át neki az ügyvédi oklevelet: „Fogadja tőlem nagyon kiérdemelt diplomáját", — a mi bizony ritka kitüntetés. A fiatal ügyvéd nem marad dr. Kola urnál, hanem ügyvédi irodát fog nyitni. Előre is ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

— **Értelemzavaró sajtóhiba** csuszott be lapunk szombati számaba. Ugyanis az esküdtszéki tárgyalásról szóló czikkben a 2-ik oldal 5-ik hasábja 10 ik sorában a „magán jellegü" elé oda értendő a „nem" szó.

— **Gusztrinyi Sándor** kitünő női szabászunk városunkba érkezett s itt mint rendesen a női ruhaszabászatból órákat fog adni. Értekezhetni ez iránt Gyürky Sándor ur papirkereskedésében. Gusztrinyi ur e téren 25 év óta működik igen nagy sikerrel s bizton ajánljuk őt t. olvasóink figyelmébe.

— **A házak ujra számoztatására** már a multkor felhivtuk a hatóság figyelmét, azonban minden eredmény nélkül, mert ez ügyben eddigelé egyetlen lépés sem történt. Még egyszer megujitjuk tehát figyelmeztetésünket, hogy a hatóság e tekintetben sürgősen intézkedjék, mert valóban szégyen egy Debreczen városára az ily állapot. Ajánljuk egyszersmind ismételten a hatóság figyelmébe az utczánként való számozást.

— **A székesfehérvári kiállitásra** menni akarókat figyelmeztetjük, hogy tegnap óta a déli vasut még mérsékletebb menet- és térti jegyeket bocsátott a közönség használatára. Budapesttől Székesfehérvárig és vissza II. osztály 2 frt 76 kr III. osztály 1 frt 84 kr.

— **Felhivás a hajdumegyei népiskolai tanitó urakhoz.** Nagymeltóságu közoktatási m. kir. miniszter ur ő excellentiája f. junius hó 5-én 14423. sz. a. kelt rendelete folytán a f. évi nyári szünidő alatt népiskolai tanitók számára tornászati póttanfolyamok tartatnak Budapesten, Léván, Miskolczon és Mármaros-Szigeten (az utóbbi két helyen a háziiparokat tatásra is tekintet leend), miről a hajdumegyei népiskolai tanitó urak oly felhivással értesittetnek, hogy a kik közülök a tornászatban járatlanok (illetőleg a háziiparban némi gyakorlottságot kivánnak szerezni s ez okból a nevezett városok valamelyikében tartandó póttanfolyamon részt kivánnak venni), ez iránt f. junius hó 28-ig hozzám beadandó folyamodványaikkal azon tanfelügyelőhöz forduljanak, a kinek tankerületébe esik az illető tornászati póttanfolyam. A tornászati póttanfolyam megkezdése idejére s tartamára, ugy a nyerendő segéyre nézve az illető kir. tanfelügyelő adand felvilágositást. Kelt Debreczenben junius 20. 1879. K i s s József kir. tanfelügyelő.

— **Öngyilkosság.** Papp István nevü szegény idős ember jun. 21-én szombaton este felakasztotta magát. Tettének oka elbúsulás volt.

— **Bobory Károly**, a függetlenségi párt egykori hirhedt tagja, nagykátai plépános meghalt e hó 15-én. A boldogult 72 évet élt s halála agyszélhüdés folytán hirtelen következett be. A szabadságharcz előtt egyetemi tanár volt, s később czegléd plébános lett. A szabadságharczban részt vevén, ezért Josefstadtban több évig ült. A fogságból kiszabadulván, Czeglédre ment lakni, hol mint magán ember élt. 1861-ben Czegléd városa országgyülési képviselőjének választotta, szintugy 1865-ben is s e tisztet 1875-ig viselte folytonosan. Ekkor Nagy-Kátára választották meg plébánosnak, s ez időtől fogva a politikai pályától visszavonult.

— **A trencsényi választókerület** egyhangulag a szabadelvüpárti Rakovszky Geyzát választotta képviselőjévé.

— **Jön a spanyol király.** Nem ugyan hozzánk, de Bécsbe, s igy közelünkbe. A Gaulois jelenti, hogy XII. Alfonz a kortes berekesztése után azonnal Bécsbe utazik, hogy viszonozza az udvarnál Rudolf trónörökös látogatását. Magán uton mi arról értesülünk, hogy a fiatal spanyol király levélben megigérte gyermekkori barátjának, ifj. Jékey Kázmérnek, kivel a bécsi Theresianumban éveket töltött együtt, hogy alkalmilag „inkognitóban" meglátogatja őt magyarországi jószágán. Ha ez a bécsi ut ily alkalomnak tekinthető, ugy szerencsénk lesz Európa legfiatalabb és egyik legrokonszenvesebb uralkodójához.

— **Ez is müvészet.** Bécs egyik ragyogó szépségét, Riedl Szilvia körülbelül 20 éves színésznőt nagyban keresi most a rendőrség, mert Erzinger János szinházi ügynöktől 25 frt 30 krt s egy féláru vasuti menetjegyet lopott el, a melylyel állitólag Marosvásárhelyre utazott Kösetler Gyula szintársulatához, ahová szerződtették. — A kisasszony ovális arczu szőke haju gyönyörü kék szemü, s különös ismertető jele az, hogy jobban gyülöli a szőke férfit a büninel, rosszul lesz, ha lát egyet, s a világért szóba nem állana vele. Hogy a barna férfiakat is gyülöli é? arról nem szól a körözvény.

I r o d a l o m.

Jeles egyházi munka jelent meg B a l o g h Ferencz derék hittanárunk tollából „A m a g y a r p r o t e s t á n s e g y h á z t ö r t é n e t é n e k i r o d a l m a" czimmel. A 88 lapra terjedő mü igen meleg vallásos érzéssel s szakképzettséggel van irva és uttörőnek bátran nevezhető, a mennyiben ily nemben, ily terjedelmes s a legujabb korig lejövő munka magyar nyelven még nem jelent meg. A füzet bolti ára 60 kr, kapható szerzőnél (kis csapó utcza 377. sz. a.) s a helybeli könyvárusoknál. Megjegyzendő, hogy a mü 100 példánya az egyetemes presbiteri szövetség tagjaira való tekintetből angol czimlappal nyomatott. A szép nyelven irt munkából mutatványul közöljük a 6-ik fejezetet, mint amely Debreczen régibb szép emlékét mutatja fel:

„S z a t m á r n é m e t i M i h á l y nyitja meg a magyar reformatió leggyászosaub korszakában a panaszhangokon szólaló történetirók sorozatát. Született Szatmár-Németiben 1638 ban, tanult helyben Debreczenben, Patakon és Belgiumban, előbb (1670) gönczi lelkész; innen a Lipót-féle nagy üldözés miatt ő is Debreczenbe bujdosott s e nemes város irgalmasságában részesült; egy temetési alkalomkor Kolozsvárra hivatván szónokolni (1673 márczius 14.), a kolozsvári református egyház két szép gyülekezetének „a tövisek között felnevekedett két szép liliomnak" — mint nevezé a két gyülekezetet — egyikébe lelkészszé választatott; ott halt meg élete 51. évében 1689. Korában világos fejü hittudós, munkásság s tudományossága folytán nagy tekintély, főleg a Krisztus istenségét védő s hitvitázó téren fejté ki erejét. Irt tiz müvet, héber nyelvtant, zsoltárok magyarázatát, és vasárnapi predikációkat az evangyéliumok magyarázata alapján ily czim alatt „A négy évangyélisták szerint való Dominica", melyet predikállott öt esztendők forgásaiban; nyomatott Kolozsvárt, 1675. (4. r. XXVI. † 832. l.) „nemzetünkben lévő üldöztetésnek 5-ik esztendejében." Ajánlta teleki Mihálynak, a számkivettetett főrendeknek, továbbá a debreczeni respublikának, mert „ugyanis egész Magyarországban, melyik tartomány s város tart, mindennapi étellel s ruházattal is, olyan öregebb s apróbb iffiakból álló Scholát, s abban tudós mestereket maga költségén?" (Ajánló levél.) Maga az ötlevélnyi ajánlat is történelmi becsü emlék. — Az „elüljáró beszéd" tesz 7 levelet, ebből pár levél van szentelve a reformatió hazánkban elterjedése történetének s a gyászévtizednek, melyet tömör vonásokkal fest. Az év és név adatok miatt becses."

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

Arverési hirdetés.

Szteriády Sándor debreczeni vagyonbukott kereskedő czég csődtömegéhez tartozó a Rózsatéren levő üzleti helyiségében elhelyezett női divat és rövidáruk, ruhakelmék, szövet, selyem és bársonynemüek általában az üzleti összes áruk, miknek leltári becsértéke 5760 frt. 82 kr, o. é. a csődhitelezői választmány által első sorban ajánlati uton megkisérlve, ennek nem sikerülte esetén pedig nyilvános árverés utján eladatni rendeltetett.

Venni szándékozók 300 frt készpénz vagy ugyananynyit érő óvadékképes értékpapirok biztositékkal felszerelt zárt irásbeli ajánlataiknak f. jun. hó 27-ik napja d. u. 5 órájáig választmányi elnök M á r k E n d r e ügyvéd urhoz leendő beadására felkéretnek mikor is a beérkezendő ajánlatok felett a hitelezői választmány határozand, az elfogadott ajánlat szerinti vevő a vételárt vagy készpénzben azonnal, vagy ha a választmány által elfogadható biztositékot nyujt három hónapra 6% kamattal tartozik fizetni, a megvett árukat pedig folyó évi julius hó 1-ső napjáig átvenni, s azon napig az üzleti helyiségből elvitetni tartozik, különben biztositékát elveszti s az üzleti áruk az ő kárárára és veszélyére elárvereltetnek.

Azon esetre, ha a kitett határidőig ajánlatok nem érkeznének, vagy az ajánlatok a választmány által elfogadhatóknak nem találtatnának az áru a folyó évi j u l i u s hó 2-dik napján megkezdődő s folytatandó nyilvános árverés utján fognak eladatni. — Az áruk megtekintése s további értesités Szilágyi Bálint ügyvéd s tömeggondnoknál eszközölhető hatvanutczán 1518. sz. a.

(202) 2—3 **Szilágyi Bálint** tömeggond.

Mindazon t. betevők, kiknek betétjük 6%-nál magasabb kamatláb mellett vannak intézetünknél elhelyezve, ezennel értesittetnek, hogy f. évi jul. hó 1-ső napjától kezdve, azok **csakis 6% kamattal** fognak számittatni, jogában állván, minden t betevőnek betétöket — a felmondási időnek megtartása mellett — visszafizettetni.

Debreczen, 1879. jun. 23-án.

Az „ipar egyesületi takarék és hitelintézet" igazgatósága.
(204 1—2)

KITÜNTETÉSEK: LONDON *diszoklevellel 1871-ben.*

KITÜNTETÉSEK: SZEGED *erdemeremmel 1876-ban.*

KUTASI IMRE
könyv-, kő- és műnyomdája
DEBRECZENBEN.

Van szerencsém értesiteni, miszerint a **„debreczeni könyv-, kő-, münyomda s kártyagyári részvénytársalat"** tulajdonát képező,

KÖNYV- ÉS KŐNYOMDAI MŰINTÉZETET

még 1876. juliüs 1-én saját számadásomra átvettem.

A **könyvnyomdát** különösen az utóbbi időben — több évi megügyelés után a kor igényeit megértve, — a legujabb betükkel szereltem fel.

A **kőnyomdát** kitünő metsző kezeli. A nyomdai munkák kiállitásához szükségelt anyagok a legujabb s legolcsóbb forrásból erednek. **A papir gyári árban számittatik.**

A **gépek** elegendősége, valamint a munkaerők teljes száma lehetővé teszi, hogy minden

könyv- és kőnyomdai munkát

határozott időre, tisztán, izléssel beosztva, s legolcsóbb árszámitás mellett vagyok képes elő állitani; ugy, hogy e nemben bármely hazai nyomdával versenyezhetek.

Mindennemü és nyelvü könyvek, évi kimutatások, bármiféle rovatos ivek, körlevelek, árjegyzékek, számlák, esketési-, gyász- és tánczvigalmi jelentések, névjegyek, tánczrendek, gyógyszertári jelzetek, portáskák, gőzmalmi zsákjegyek kemény-papiron, bor-, rozsolis- és más vignétek, uj évi s más alkalmi üdvözletek, vásárczéduláik, hirdetmények, részvények, képek, hangjegyek, bármi nagyságu falragaszok, diszmüvek arany, ezüst vagy szinesnyomásban stb. szóval minden e szakmába vágó munkák általam elvállaltatnak.

Bármiféle hirdetést a kiadásomban hetenként ötször megjelenő „Debreczeni Ellenőr" czimű politikai lapban a legolcsóbb árszámitás mellett közzéteszek.

Teljes tisztelettel

KUTASI IMRE,
könyv- és könyomdatulajdonos.

Debreczen, nyomatott a kiadó-tulajdonos **Kutasi Imre** könyvnyomdájában, 1879.